

กิจกรรมสมาคมฯ

การสัมมนาเรื่อง “การใช้ภาษาต่างประเทศที่ ๒ ในการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษาด้วยระบบกลาง”

กองบรรณาธิการ

๑. หลักการและเหตุผล

ในสภาพปัจจุบัน การเรียนการสอนภาษาต่างประเทศที่ ๒ ได้พัฒนาขึ้นตามลำดับ มีการสอนภาษาต่างประเทศที่ ๒ ที่หลากหลายในระดับมัธยมศึกษาและอุดมศึกษา และวิชาภาษาต่างประเทศที่ ๒ เป็นวิชาหนึ่งในการสอบคัดเลือกเข้าสถาบันอุดมศึกษาด้วยระบบกลาง (Admission) ขณะเดียวกัน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการได้จัดทำโครงการยกระดับคุณภาพการศึกษาในระดับมัธยม ภายใต้ชื่อของโครงการว่า “โรงเรียนมาตรฐานสากล” (World Class Standard School) มีการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศอย่างน้อย ๒ ภาษา และจัดการเรียนการสอนภาษาตามมาตรฐานสากล สำหรับภาษาฝรั่งเศส ในขณะนี้มีการสอบวัดระดับมาตรฐานสากล DELF A1- DELF A2 ตามมาตรฐาน

ของประชาคมยุโรป (le cadre européen) ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จึงน่าจะศึกษาถึงความเป็นไปได้ในการนำผลไปใช้ในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

อีกประการหนึ่ง แนวโน้มในการดำเนินการสอบคัดเลือกนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาด้วยระบบกลางอาจจะมีการเปลี่ยนแปลงไปในอนาคต สมาคมครูภาษาฝรั่งเศสแห่งประเทศไทยในพระราชูปถัมภ์ฯ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีจึงเห็นควรให้ครูอาจารย์ผู้สอนในระดับมัธยมศึกษาและอุดมศึกษาพิจารณาศึกษาร่วมกันถึงผลดีผลเสียและรับฟังความคิดเห็นจากวงการสอนภาษาต่างประเทศภาษาอื่น ๆ อีกด้วย เพื่อที่จะนำความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากการสัมมนาเสนอต่อผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องต่อไป

๒. วัตถุประสงค์

- เพื่อศึกษาแนวคิดในการใช้ภาษาต่างประเทศที่ ๒ ในการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา
- เพื่อศึกษาแนวทางของการสอบวัดระดับมาตรฐานสากล
- เพื่อร่วมหารือและประมวลความคิดเห็นระหว่างผู้สอนในระดับมัธยมศึกษาและระดับอุดมศึกษา

๓. วิธีดำเนินการ

- การบรรยายและการอภิปราย
- การแบ่งกลุ่มระดมความคิดเห็น
- สรุปผล

๔. ผู้เข้าร่วมสัมมนา

จำนวน ๑๕๐ คน ประกอบด้วย

- ผู้ทรงคุณวุฒิจากที่ประชุมอธิการบดี (ทปอ.) คณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.)
- นักวิชาการศึกษา
- เจ้าหน้าที่จากสถานเอกอัครราชทูตฝรั่งเศสประจำประเทศไทย และผู้รับผิดชอบ

การวัดระดับมาตรฐานสากลภาษาฝรั่งเศส

- อาจารย์ผู้สอนภาษาฝรั่งเศสในระดับอุดมศึกษา สถาบันละ ๒ คน
- อาจารย์ผู้สอนภาษาต่างประเทศที่ ๒ อื่น ๆ (ภาษาเยอรมัน ญี่ปุ่น จีน อาหรับ) ในระดับอุดมศึกษา สถาบันละ ๑ คน
- ครูผู้สอนภาษาฝรั่งเศสในระดับมัธยมศึกษา คัดเลือกโดยศูนย์พัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศส (๑๐ ศูนย์ฯ) ศูนย์ฯ ละ ๕ คน

๕. ระยะเวลาการดำเนินการ

ระยะเวลา ๒ วัน ระหว่างวันที่ ๑๘-๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๓ ณ อาคารวิจัยและการศึกษาต่อเนื่องฯ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถนนสุขุมวิท ๒๓ (ซอยประสานมิตร) กรุงเทพฯ

๖. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

- ๖.๑ ผู้เข้าร่วมสัมมนาแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิด และแนวคิดในการดำเนินการการใช้ภาษาต่างประเทศที่ ๒ ในการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาด้วยระบบกลาง
- ๖.๒ ผู้เข้าร่วมสัมมนาได้รับความรู้เกี่ยวกับการสอบวัดระดับมาตรฐานสากลของภาษาต่างประเทศ

กำหนดการจัดการสัมมนา

“การใช้ภาษาต่างประเทศที่ ๒ ในการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษาด้วยระบบกลาง”

วันจันทร์ที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๓

- ๘.๐๐-๙.๐๐ น. - ผู้เข้าร่วมสัมมนาลงทะเบียน รับเอกสาร
- ๙.๐๐-๙.๑๕ น. - พิธีเปิด
- ศาสตราจารย์เกียรติคุณ คุณหญิงไขศรี ศรีอรุณ ที่ปรึกษา
คณะกรรมการบริหารสมาคมครูภาษาฝรั่งเศสแห่งประเทศไทย
ในพระราชูปถัมภ์ฯ กล่าวเปิดการสัมมนา
- ๙.๑๕-๑๐.๓๐ น. - ศาสตราจารย์พิเศษ ดร.มณฑล สงวนเสริมศรี เลขาธิการที่ประชุม
อธิการบดี (ทปอ.) บรรยายหัวข้อ “นโยบายการคัดเลือกบุคคล
เข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา”
- ๑๐.๓๐-๑๐.๔๕ น. - รศ. ดร.อัศรา บุญทิพย์ คณบดีคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ บรรยายหัวข้อ “การวัดสมรรถนะทางภาษาในฐานะ
ภาษาต่างประเทศ”
- ๑๒.๐๐-๑๓.๓๐ น. - รับประทานอาหารกลางวัน
- ๑๓.๓๐-๑๖.๐๐ น. - นายรังสรรค์ เพ็งหนู ศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) บรรยายหัวข้อ “โครงการโรงเรียนมาตรฐานสากล”

วันอังคารที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๓

- ๘.๓๐-๙.๐๐ น. - ผู้เข้าร่วมสัมมนาลงทะเบียน รับเอกสาร
- ๙.๐๐-๑๐.๐๐ น. - ศาสตราจารย์พิเศษ ธงทอง จันทรางศุ เลขาธิการสภาการศึกษา
บรรยายหัวข้อ “นโยบายการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศที่ ๒
ของประเทศไทย”
- ๑๐.๐๐-๑๐.๒๐ น. - พักรับประทานอาหารว่าง
- ๑๐.๒๐-๑๑.๓๐ น. - ประชุมใหญ่สามัญประจำปี สคพท. ๒๕๕๓
- ๑๑.๓๐-๑๓.๐๐ น. - รับประทานอาหารกลางวัน
- ๑๓.๐๐-๑๖.๐๐ น. - การเสวนาหัวข้อ “การสอบวัดความรู้ภาษาฝรั่งเศสตามมาตรฐานยุโรป
ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของไทย” โดยคณะทำงานของศูนย์พัฒนา
คุณภาพการเรียนการสอน
- การซักถาม เสนอความคิดเห็น และสรุปแนวทาง
- พิธีปิด

คำอภิปรายเรื่อง “การใช้ภาษาต่างประเทศที่ ๒ ในการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษาด้วยระบบกลาง”

รองศาสตราจารย์ ดร.ธิดา บุญธรรม
อุปนายกสมาคมครูภาษาฝรั่งเศสแห่งประเทศไทยในพระราชูปถัมภ์ฯ กล่าวรายงานดังนี้
“เรียนศาสตราจารย์เกียรติคุณ คุณหญิงไขศรี
ศรีอรุณ สมาคมครูภาษาฝรั่งเศสแห่งประเทศไทยในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตน
ราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ขอขอบพระคุณ
ในความกรุณาเป็นอย่างยิ่งที่ท่านให้เกียรติ
เป็นประธานเปิดการสัมมนาในครั้งนี้

การสัมมนาเรื่องการใช้ภาษาต่างประเทศ
ที่ ๒ ในการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบัน
อุดมศึกษาด้วยระบบกลาง มีจุดประสงค์ให้
คณาจารย์ทั้งมัธยมศึกษาและอุดมศึกษาใน
วงการการสอนภาษาต่างประเทศที่ ๒ ได้ทราบ
ถึงแนวโน้มในอนาคตที่จะมีการเปลี่ยนแปลงใน
การดำเนินการสอบคัดเลือกในสถาบันการ
ศึกษาด้วยระบบกลาง การเรียนการสอนภาษา
ต่างประเทศที่ ๒ ในขณะนี้ มีการเปิดสอน
หลากหลายภาษา มีการจัดสอบวัดผลทางภาษา
ตามมาตรฐานสากล เช่น การวัดผล วัดระดับ

ภาษาฝรั่งเศส การวัดในระดับของภาษาจีน
ภาษาเยอรมัน และภาษาญี่ปุ่น เป็นต้น

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาระดับ
พื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการได้จัดทำโครงการ
ยกระดับคุณภาพการศึกษาในระดับมัธยม
ศึกษาภายใต้โครงการโรงเรียนมาตรฐานสากล
โดยจัดให้มีการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ
อย่างน้อย ๒ ภาษา และพัฒนาคุณภาพผู้สอน
พัฒนาเนื้อหาภาษา และพัฒนาการจัดการเรียน
การสอน ด้วยเหตุดังกล่าวนี้ สมาคมครูภาษา
ฝรั่งเศสจึงพิจารณาเห็นสมควร จะเชิญครู
อาจารย์ ผู้สอนภาษาต่างประเทศที่ ๒ ทั้งใน
ระดับมัธยมศึกษาและอุดมศึกษามารับฟัง
และรับทราบนโยบายจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
ทั้งสมาคมได้รับความร่วมมือและได้รับความ
กรุณาจากผู้ทรงคุณวุฒิสภาการศึกษา
คณะกรรมการกลุ่มเสวนา คณะกรรมการ
การอุดมศึกษา สถาบันทดสอบทางการศึกษา
แห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาระดับ
ขั้นพื้นฐาน ศึกษาพิเศษ เจ้าหน้าที่ยกสถาน
เอกอัครราชทูตฝรั่งเศส รวมทั้งเจ้าหน้าที่
ผู้รับผิดชอบการจัดการสอบวัดระดับมาตรฐาน
สากล มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้
อนุเคราะห์ให้สมาคมใช้อาคารวิจัยและการ
ศึกษาต่อเนื่องฯ เป็นสถานที่จัดการสัมมนา
การสัมมนาครั้งนี้มีครูอาจารย์จากระดับมัธยม
ศึกษาและอุดมศึกษาทั้งของรัฐและเอกชน
เข้าร่วมทั้งสิ้น ๑๒๐ คน

บัดนี้ถึงเวลาอันสมควรแล้ว ดิฉันขอเรียนเชิญท่านกล่าวเปิดการสัมมนาต่อไป”

หลังจากศาสตราจารย์เกียรติคุณ คุณหญิง ไชศรี ศรีอรุณ กล่าวเปิดการสัมมนาว่าการใช้ภาษาต่างประเทศที่ ๒ ในการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาด้วยระบบกลาง การเรียนภาษาต่างประเทศในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลง และรู้สึกยินดีเป็นอย่างยิ่งที่สมาคมครูภาษาฝรั่งเศสได้จัดโครงการนี้ขึ้นมา และในปัจจุบันก็มีเด็กที่สนใจภาษาที่ ๒ นอกจากภาษาอังกฤษ การสัมมนาครั้งนี้จะทำให้เราทราบถึงการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาและอุดมศึกษา รับทราบของวิชาภาษาต่างประเทศในหลักสูตรของโรงเรียน ตลอดจนการประเมินผลภาษาฝรั่งเศสที่เป็นประโยชน์ในอนาคต สำหรับประเทศฝรั่งเศส มีภาษาที่ไพเราะมาก เป็นประเทศที่มีทัศนียภาพที่สวยงาม

จากนั้น ศาสตราจารย์ ดร.มณฑล สงวนเสริมศรี ได้อธิบายเรื่องการสอบในระบบนี้ ดังนี้

“การสอบเข้าสู่มหาวิทยาลัยในภาพรวม ๆ ซึ่งเรื่องนี้มีปัญหาทุกปี เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงระบบ ภาษาฝรั่งเศสก็เช่นกัน เป็นภาษาที่เด็กให้ความสนใจมาก เนื่องจากความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีต่าง ๆ มีความก้าวหน้า

ย้อนกลับไปในระบบการคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยในสมัยแรก เป็นการสอบตรงเข้ามหาวิทยาลัย แล้วมาเป็นระบบเอนทรานซ์ในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๐๔ สาเหตุที่เปลี่ยนระบบเนื่องจากเสียค่าใช้จ่ายมาก จริง ๆ แล้วการจัดการสอบเข้าสู่มหาวิทยาลัยมันสะท้อนถึงการจัดการเรียนการสอนมากกว่า ซึ่งช่วงปี พ.ศ. ๒๕๐๔-๒๕๒๕ เป็นระยะแรกของระบบนี้คือ พอถึงเวลาเด็กก็จะไปสอบ ซึ่งอย่างในคณะศิลปศาสตร์ ซึ่งจริง ๆ แล้วจะมีการเรียนการสอนเป็นภาษา แต่เดี๋ยวนี้นี้มีการเรียน

การสอนคณิตศาสตร์เข้ามาด้วย ต่อมาในระยะที่ ๒ มีการเปลี่ยนแปลงอีก ในการทดสอบเข้าสู่มหาวิทยาลัย นั้น มีการเลือก ๖ อันดับ แต่ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๗ เป็นต้นมา มีการเลือกเหลือแค่ ๔ อันดับ ซึ่งการสอบอย่างนี้จะเป็นการสอบครั้งเดียวแล้วจบไปเลย สมัยเอนทรานซ์มีเด็กหลาย ๆ คนต้องไปกวาดวิชา เนื่องจากต้องการจะเข้ามหาวิทยาลัยที่ดี ๆ ด้วยเหตุนี้จึงทำให้เกิดการแข่งขัน ซึ่งเด็กพวกนี้จะเป็น

เด็กที่ต่างจากเด็กที่เรียนไปโดยไม่กวดวิชา เนื่องจากเด็กที่เรียนโดยไม่กวดวิชานั้นจะเรียนไปเรื่อย ๆ ไม่ได้แข่งกับใคร จนกระทั่งถึงปี พ.ศ. ๒๕๔๓ มีการเปลี่ยนแปลงระบบอีกครั้ง เปลี่ยนมาเป็นการสอบ ๒ ครั้ง เพื่อป้องกันเด็กที่ทำข้อสอบพลาด หรืออาจมีเรื่องที่ยังไม่พร้อมที่จะมาสอบ แต่ระบบนี้ก็ทำให้เด็กนั้นเครียดขึ้น มากกว่าเดิม จนกระทั่งปี พ.ศ. ๒๕๔๔ เปลี่ยนมาเป็นการสอบในกลุ่มสาระ ๘ วิชา และเพิ่ม การสอบในระดับ ม. ๑ ม. ๓ และ ม. ๖ ด้วยการสอบแบบนี้ทำให้เด็กนั้นไปเน้นในกลุ่มสาระ ๘ วิชามากขึ้น แต่เนื่องจากมัธยมปลายมีการเรียนการสอนตามแต่ละสายที่ตนเองถนัด จึงทำให้เด็กอ่อนวิชาที่ไม่ใช่สายของตัวเอง แต่ก็ต้องสอบให้ครบตามกฎเกณฑ์ของทุกวิชา เหมือนเดิม แต่เพิ่มมีการเพิ่ม G-PAX ใน ๓ ชั้นปีของมัธยมปลาย ๑๐๐% และให้สอบกลุ่มสาระ ๓-๕ รายวิชา จาก ๘ วิชา เช่นเดียวกับ O-NET

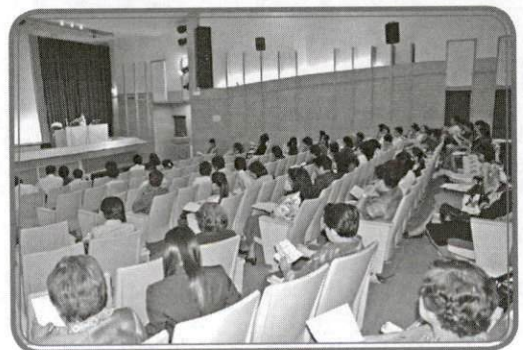

ซึ่งตรงนี้เมื่อเทียบกันดูแล้วก็หมายความว่า คะแนนนั้นมาจากโรงเรียนเดิมของแต่ละคน ถึง ๖๕% และรวม A-NET อีก ๓๕% และในช่วงระหว่างมีการเปลี่ยนแปลงในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๔๔-๒๕๕๐ นี้ มีมหาวิทยาลัยเปิดใหม่ขึ้น มาก ซึ่งแน่นอนว่าเด็กจะต้องเลือกมหาวิทยาลัย

ที่ตั้ง ๆ ก่อน และพวกราชภัฏต่าง ๆ ก็จะมา รับเด็กในรอบหลัง ซึ่งตรงนี้จะเห็นว่า เด็กที่จะ เข้ามหาวิทยาลัยดัง ๆ นั้นต้องมี G-PAX ถึง ๓ หรือ ๓.๒๕ เพราะรับตรงบางมหาวิทยาลัยนั้น รับไปแล้ว ๖๕% ซึ่งถ้า G-PAX มาก ก็จะเป็น ผลดีกับเด็กที่อยู่ต่างจังหวัด เนื่องจาก GPA จะสูงกว่าเด็กในกรุงเทพฯ เพราะมาตรฐาน การปล่อยเกรดนั้นมันไม่เหมือนกัน ดังนั้นที่ ออกมาอันดับ ๑ ในแต่ละปีของเด็กที่สอบเข้า มหาวิทยาลัยได้นั้นมันไม่ใช่เพราะเด็กที่ดี ๆ ก่อนหน้านั้นได้รอบตรงไปก่อนแล้ว เพราะรอบ ตรงรับไปก่อนหน้านั้นแล้ว ๖๐% ส่วนรอบ Admission มาทีหลัง หลักการก็คือ เอาคะแนน มาใช้แล้วลดการวิ่งสอบ แล้วมาทำ Admission ร่วมกัน อย่างเท่าที่สังเกต การรับตรงของ มหาวิทยาลัยในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด อาทิเช่น บางคณะในกรุงเทพฯ มาสมัครกันกว่า หลายร้อยคน แต่รับแค่ ๒๐ คน หรืออย่างใน ต่างจังหวัดที่เปิดรับเป็นร้อย แต่มาสมัครกัน แค่ ๓ คน เป็นต้น ซึ่งตรงนี้ก็มีความต่างกัน ของบางคณะ บางคณะก็ไม่มีใครมาเลือกเรียน เลย อย่างเช่น คณะวิทยาศาสตร์ ที่เด็กส่วนใหญ่ จะไปเรียนแพทย์กันหมด ซึ่งก็ต้องมีพื้นฐาน มาจากวิทยาศาสตร์เหมือนกัน จึงทำให้เด็กใน บางสาขานั้นมีน้อย ที่แสดงให้เห็นว่ามันมี ปริมาณการรับตรงมากขึ้น ความจริงแล้วเด็กที่ มี GAT-PAT คะแนนสูง ๆ ประสงค์ที่จะให้ อาจารย์รับในรอบตรงมากกว่า เพื่อที่จะได้ เอาคะแนนที่สอบมาไปใช้ประโยชน์ เพราะว่าใน ระบบ Admission กลางนั้นเป็นเพียงแค่การ แข่งขัน ๑ ใน ๒๐ เท่านั้น แล้วเอาไปสมัครไป ยื่น อย่างปีที่แล้วก็มีเด็กสมัคร ๙๐,๐๐๐ คน

และมีสิทธิ์ที่จะได้เรียนถึง ๑๕๐,๐๐๐ คน พอเอาเข้าจริงปรากฏว่ามีเด็กสละสิทธิ์ไป ๔-๕ หมื่นคน ซึ่งตรงนี้อาจารย์จะต้องบอกเด็กตั้งแต่เด็กชั้น ม. ๓ ต้องบอกให้เด็กรู้ล่วงหน้า อยู่ดี ๆ จะมาเปลี่ยนระบบเลยมันไม่ได้ อย่างแต่ก่อนใช้ G-PAX ถึง ๓๐% แต่ตอนนี้ลดลงเหลือ ๒๐% ส่วน O-NET นั้นปีหนึ่งสอบได้ครั้งเดียวแล้ว น่าจะแนบมาคิด ส่วน GAT นั้นก็มี ๒ ส่วน คือ ส่วนภาษาอังกฤษกับทั่วไป ส่วน PAT แล้วแต่จะเลือก ซึ่งเรื่องนี้ก็ได้มีการประชุมกันที่มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี แต่ละปีของการประชุมนั้นก็ไม่เหมือนกัน มีปัญหาเรื่องการประชุมที่ไม่ลงตัวกัน อย่างข้อสอบ O-NET ที่จะต้องสอบเพื่อวัดระดับความรู้ ซึ่งมีปัญหาทุกปี ส่วนนี้ก็มียาจารย์อุทุมพรเป็นหัวหน้าอยู่ ส่วนเรื่อง GAT นั้นจำเ็นที่จะต้องสอบอยู่แล้ว เพราะว่ามีภาษาอังกฤษ ส่วน PAT นั้นเป็นความถนัด และได้ขอให้มีภาษาเข้ามาสอบด้วย ซึ่งตรงนี้ก็เอาทั้งหมด ๑๐% ของทั้งหมด เราจะเห็นว่ามึคะแนน O-NET กับ G-PAX แล้วครั้งหนึ่ง ซึ่งทดสอบโดยสถาบันการทดสอบแห่งชาติ ถือว่าเป็นข้อสอบเดียวกัน ส่วน G-PAX นั้นจะตัดกันยังงี้ก็แล้วแต่โรงเรียน ซึ่งเด็กในต่างจังหวัดก็บอกว่าขอเพิ่มคะแนนตรงนี้มาก ๆ น้อย โรงเรียนที่แข็ง ๆ ก็บอกว่าลดหน่อย เพราะว่ามันวัดอะไรไม่ค่อยได้ แต่ที่จริงแล้ว G-PAX วัดได้ส่วนหนึ่ง ไม่อาจวัดได้ทั้งหมด ต่อเนื่องมาจากคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มีหลายสาขา ก็มีพื้นฐานทางศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ ก็เลยขอให้มีคณิตศาสตร์เข้ามาด้วย ๑๐% ถ้าเป็นพื้นฐานวิทยาศาสตร์ ส่วนภาษา ก็ให้ ๑๐% เช่นกัน คือ PAT ๗ อย่าง

เช่นสาขารัฐศาสตร์ก็ต้องมี PAT ๗ เข้ามาด้วย ส่วนที่ยังเหมือนเดิมก็คือ ๕๐% จากการสอบ O-NET อันนี้แสดงให้เห็นถึงการเปรียบเทียบ Admission ปี พ.ศ. ๒๕๔๙-๒๕๕๔ ของเด็กที่จะสอบก็คือ เดิมที่จะสอบนั้นใช้ G-PAX ๑๐% O-NET ซึ่งสอบทั่วประเทศแล้วแต่สาขาอะไร ๓-๕ สารการเรียนรู้ แต่ในที่ประชุมบอกไม่ต้งเลือก เอา ๘ กลุ่มในระบบของ A-NET คือ การสอบเอนทรานซ์อย่างเดิม คือ สอบ Content อย่างเดียว ก็คืออีก ๓๕% ในอันใหม่นี้คือวัดความถนัดว่าใครจะเรียนอะไรก็คือ General Aptitude Test ๐-๔๐% ซึ่งสอบ ๓ ครั้ง เดิมนี้ให้ ม. ๕ สอบ แต่ต่อมาพ่อแม่เดือดร้อนเรื่องเงิน ตอนหลังเลยประชุมกันว่าเอาเฉพาะเด็ก ม. ๖ สอบอย่างเดียว ตั้งแต่ปีที่แล้วเป็นต้นมา ที่จริงตารางการสอบรับรองมันไม่ยาก ก็คือการสอบ Admission กลางทำให้เด็กได้คณะที่ไม่ต้องการหรือสาขาที่ต้องการ เพราะฉะนั้นมหาวิทยาลัยจึงหันไปสอบตรงของตัวเอง ส่วนเรื่องของการรับรองถ้าเกิดว่าสอบผ่านแล้ว ก็ต้องมีการรายงานตัวจ่ายเงิน นั่นหมายความว่าได้แล้ว แล้วก็กลับไปเรียนต่อ ม. ๖ ต่อได้เลย แต่เรื่องการยืนยันสิทธิ์นั้นต้องยืนยันภายในวันที่ ๓๑ มี.ค. แต่มีบางมหาวิทยาลัยจะตัดสิทธิ์เด็กก่อนหน้านั้น แล้วแต่ดุลยพินิจของทางมหา-

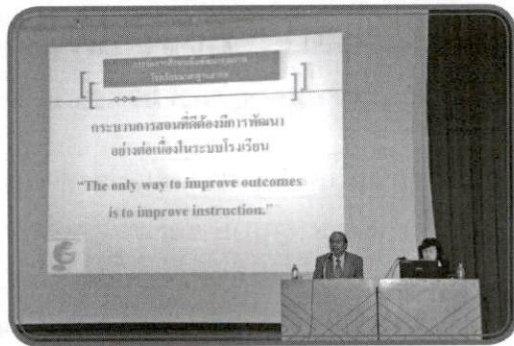

วิทยาลัย เช่น เด็กสอบติดจุฬา หรือ มศว แล้ว
 สละสิทธิ์ได้ แต่จะไปสละสิทธิ์กับ สอท. ไม่ได้
 ตรงนี้ก็หมายความว่าตรงหน่วยทะเบียน อาจารย์
 ต้องเป็นคนทำ สมมุติว่า Admission กลางใช้
 ฝรั่งเศส ๑๐% อาจารย์ใส่ไปเลย ๓๐% แล้ว
 ออกสอบแล้วประกาศผลช่วงเดือน ก.ค. ก็จะมี
 ได้เด็ก แต่ถ้าไปออกช่วงเดือน พ.ย. นั้น ค่ะเนน
 มันก็จะออกแล้ว ส่วนใหญ่ทาง สอท. อยากใช้
 ค่ะเนนตอนสอบเดือน ต.ค. มากกว่า เพราะ
 เดือน มี.ค. มันเป็น Admission กลาง อย่าง
 มหาวิทยาลัยในต่างประเทศจะคัดเด็กตั้งแต่อยู่
 มัธยมปลายแล้ว เพราะฉะนั้น GPA มัธยมปลาย
 นั้นสำคัญ เด็กที่เรียนเก่ง ๆ ก็จะถูกจองตัวไว้
 ก่อน ทุกมหาวิทยาลัยในเมืองนอกจะเป็นแบบนี้
 เพราะฉะนั้นการเข้าระบบปรับตรงก็ต้องกำหนด
 เปอร์เซนต์ที่แน่ชัดเลยก่อนจัดสอบ เนื่องจาก
 เดียวนี้มหาวิทยาลัยมีมากขึ้นเรื่อย ๆ การ
 แข่งขันค่อนข้างสูง เด็กที่เก่ง ๆ ก็เลือก
 มหาวิทยาลัยดัง ๆ ก่อนจึงทำให้ค่าใช้จ่ายมาก
 ส่วนระบบ สอท. ก็เหมือนมหาวิทยาลัย ที่จะ
 เอาคะแนนอายุไม่เกิน ๒ ปีมายื่น หมายความว่า
 ที่สอบแล้วประกาศผลไม่เกิน ๒ ปีก็จะมา
 เรียงลำดับในเครื่องคอมพิวเตอร์ มันก็จะมีเด็ก
 ม. ๕ เข้ามาบ้างหรือมีเด็กที่เข้ามาลอง ตรงนี้ก็
 ต้องสแกนจากเลข ๑๓ หลัก สพฐ. กับ สอท.
 ก็ต้องมาไล่ถึงที่มา ส่วนเรื่องค่าใช้จ่าย แต่ก่อน
 วิชาละ ๒๐๐ บาท เดียวนี้เหลือ ๑๕๐ บาท แล้ว
 ไปที่มีคะแนนอยู่สามารถเก็บไว้ได้ ๒ ปี ในส่วน
 ของปี พ.ศ. ๒๕๕๔ ก็ได้ออกตารางตรงนี้
 เรียบร้อยแล้ว ช่วงนี้เด็กก็กำลังติดกันอยู่ ก็จะ
 เห็นการเปรียบเทียบของ Admission กลาง
 ส่วนการเลือก ๔ อันดับในการยื่นนั้น อันดับ
 ที่ ๑ นั้น ๑๐๐ บาท และอันดับ ๒-๓-๔ นั้น
 ๕๐ บาท ทั้งหมดแล้วต้องจ่าย ๒๕๐ บาท ใน
 การสมัคร”

การวัดผลรรถนะทางภาษา ในฐานะภาษาต่างประเทศ

“ทุกวันนี้โลกมีการเปลี่ยนแปลงสู่ความ
 สากลมากขึ้น ภาษาทุกภาษาของโลกเป็นมรดก
 ของโลก ทำให้ครูสอนภาษาไทยนั้นถูกส่งไป
 สอนในต่างประเทศมากขึ้น และอาจจะไม่
 เพียงพอด้วยซ้ำ จึงอยากให้เห็นถึงความสำคัญ
 ของภาษามากยิ่งขึ้น อย่างแรกเลยคือเราต้อง
 เรียนรู้ภาษาพ่อแม่ของเราก่อนแล้วจึงจะมา
 เรียนภาษาที่ ๒ ซึ่งสาเหตุที่เรียนภาษาที่ ๒ นั้น
 เพื่อไม่ใช่หาความรู้เพียงอย่างเดียวแต่เพื่อ
 เอาไปสื่อสารด้วย อย่างการเรียนภาษาไทยนั้น
 ก็มีการวัดความรู้ทางด้านหลักภาษาเหมือนกัน
 ซึ่งก็จะใช้เกณฑ์ตรงนี้ในการวัดความรู้ชาว
 ต่างชาติที่เรียนภาษาไทยด้วย การเรียนภาษา
 เพื่อการสื่อสารก็คือนักเรียนสามารถนำมาใช้
 ประโยชน์ได้หรือไม่ เราต้องตั้งจุดประสงค์
 ตรงนี้ ซึ่งการสื่อสารต้องเน้นการพูดการฟัง
 โดยสอนให้พูดโดยฝึกจากการฟัง ให้เขาได้มี
 ทักษะก่อน แต่ในข้อสอบเอนทรานซ์ที่เราวัดผล
 ประเมินผลนั้นเราวัดจากผลสัมฤทธิ์ แต่อย่างไร
 ก็ตามทักษะตรงนี้ก็ต่อมาจากการฝึกฝน เวลา
 จะเป็นตัวกำหนด และอีกอย่างหนึ่งก็คือความรู้
 ว่ามีมากแค่ไหน ความรู้มี ๒ อย่าง เวลาที่ไป
 สอนชาวต่างชาติ เช่น ความรู้พื้นฐานที่ต้องรู้
 เช่น เรื่องเสียง สระ คำควบกล้ำต่าง ๆ ซึ่ง
 ตรงนี้ก็จะ เป็นเครื่องมือการเรียนรู้อีกภาษาที่ไม่
 ล้นสุด ซึ่งการวัดผลประเมินผลนั้นก็แตกต่างกัน
 ออกไป ถ้าเป็นเมื่อก่อนวัดตรงที่ผลสัมฤทธิ์
 แต่ตอนนี้วัดตรงการนำไปใช้มากกว่า”

สำนักงานการทดสอบการศึกษาแห่งชาติ เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบบุคคลเข้าสู่ระดับอุดมศึกษา แต่หน่วยงานนี้จะรับประกันการศึกษาแห่งชาติ ซึ่งจะไม่ซ้ำกัน จะไม่ประเมินผลสัมฤทธิ์ ทักษะการคิด จะประเมินกันคนละด้าน ซึ่งจะประเมินความรู้ทางด้านภาษาไทยของนักเรียน ส่วนใหญ่จะเน้นความเข้าใจการประเมิน แต่จะไม่เน้นในส่วนของทักษะ ซึ่งจะต้องช่วยกันออกข้อสอบ ทั้งนี้การวัดผลประเมินผลนั้นจึงต้องคำนึงถึงองค์ความรู้ ทักษะการใช้ การคิด ซึ่งข้อสอบมาตรฐานที่สร้างนั้นจะเป็นแบบปรนัย จะไม่เป็นอัตนัย เนื่องจากมีปัญหาด้านการตรวจที่ต้องใช้เวลา นาน ผลการสอบวัดผลนั้นเราจะใช้กลุ่มตัวอย่างจากโรงเรียนจะพบว่าคะแนนภาษาไทยนั้นจะลดลงทุกปี ดังนั้นจึงต้องให้ความสำคัญกับภาษาไทยให้มาก เนื่องจากในปัจจุบันสังคมเปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว ทั้งนี้ได้มอบหมายให้สร้างมาตรฐานการวัดผลประเมินผลสำหรับชาวต่างชาติ ซึ่งตรงนี้เป็นความจำเป็นที่จะต้องวัดผลประเมินผลชาวต่างชาติที่มาทำงานในประเทศไทย ส่วนในเรื่องตอนเรียนนั้นก็ต้องเน้น ๔ ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน และตอนนี้ยังต้องเน้นการดูด้วย และก่อนที่จะเรา

จะมีความรู้ในการสอนนั้น เราต้องสร้างหลักสูตรสร้างกรอบในการที่จะตรวจวัดระดับ ซึ่งการวัดผลประเมินผลก็จะมี ๖ ระดับ และเวลาสร้างข้อสอบในแต่ละครั้งเราก็ต้องมีกรอบของตัวเอง และที่สำคัญยังต้องเอากรอบของวิชาอื่นมาดูด้วย ตรงนี้เป็นประเด็นที่เราต้องสร้าง และในเวลาที่เราทำข้อสอบก็ต้องดูด้วยถึงลักษณะตัวข้อสอบในแต่ละระดับ อย่างในระดับแรกเราต้องถามสิ่งที่อยู่ใกล้ตัว แล้วระดับ ๒ ก็จะมาถามแบบประโยคเดียวบรรทัดเดียว แล้วก็จะต้องไล่ไปตามระดับความยาก และเนื้อหาต้องลึกซึ้ง กว้างขวางขึ้น อย่างระดับ ๓-๔ ความยาวเริ่มมากขึ้นแต่อาจจะไม่ซับซ้อนมาก และข้อสอบที่จะถามนั้นต้องเป็นเรื่องที่สร้างสรรค์ เรื่องวัฒนธรรมที่ดีงาม แล้วในระดับมัธยมปลายเราก็จะทำข้อสอบแบบปรนัย ส่วนใหญ่จะออกข้อสอบสถานการณ์ แล้วก็จะต้องคำถามที่มีระยะสลับซับซ้อนมากขึ้นและนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้มากยิ่งขึ้น ข้อสอบที่สร้างขึ้นนี้เรานำไปใช้ทดสอบกับนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทย ข้อสอบก็จะฝึกฟัง ปรากฏว่าเขาไม่ฟัง อ่านอย่างเดียว อันนี้ถือว่าใช้ไม่ได้ ส่วนทักษะการอ่านมี ๔๘ ข้อ ให้เวลา ๕๐ นาที ตรงนี้ก็ต้องเร่งมาก ต้องมีความสามารถจริง ๆ ถึงจะผ่านข้อสอบได้ เขาจะต้องดึงความสามารถทั้งหมดที่มีในการทำข้อสอบ ส่วนเนื้อหาในข้อสอบจะมาจากหนังสือทั่ว ๆ ไป แต่จะไม่มาจากหนังสือเรียน ข้อสอบจะมีความยากง่ายไปตามระดับ ส่วนเรื่องของการเรียนในระดับ ๕-๖ คือระดับมัธยมปลายก็就会有มีการวิพากษ์วิจารณ์ข้อสอบที่ชาวต่างชาติทำ วิพากษ์ถึงความง่าย การเขียนเรียงความต่าง ๆ ซึ่งมัน

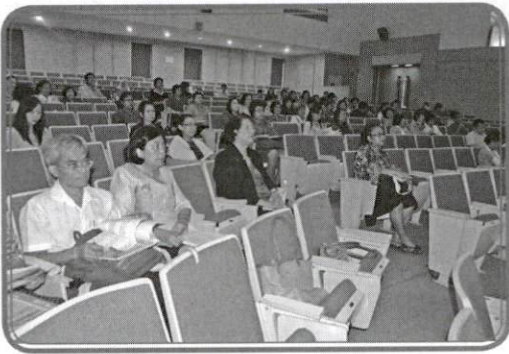
ยากไปสำหรับชาวต่างชาติ การเขียนในระดับนี้ ต้องดูว่าเขียนตรงประเด็นหรือเปล่า มีแหล่งอ้างอิงหรือเปล่า ส่วนในพาร์ทที่ ๒ คือการเขียนเรียงความเชิงวิชาการ และมีตัวอย่างสนับสนุนความคิดเห็นและมีอีกขระถูกต้อง เขียนประโยคด้วยความสละสลวย ถูกต้อง มีคำเชื่อม ก็จะมีการเขียนพรรณนาโวหาร ส่วนในการสอบทักษะการพูด ก็จะมีการพูดคุยกัน ในส่วนของการให้คะแนนก็จะตั้งเกณฑ์ระดับการให้คะแนนไว้เลย อย่างในระดับต้น คือ การแนะนำตัวเอง ประวัติส่วนตัวต่าง ๆ ส่วนระดับก็จะมีการอธิบายมากขึ้น ส่วนระดับสูงก็จะมีการแสดงความคิดเห็น มีการโต้แย้ง และมีการแสดงทัศนคติ แน่นอนว่าตรงนี้ทุกภาษาย่อมมีการวัดระดับทางภาษา แต่ต้องคำนึงว่าเกณฑ์ที่นำมาวัดนั้นจะเป็นมาตรฐานสากลแล้วจะเอามาใช้ได้ ในประเทศไทยหรือเปล่า สำหรับมาตรฐานของเด็กไทยต้องนำหลักสูตรตั้งแต่ประถมศึกษา มัธยมศึกษามาประยุกต์กัน เมื่อมีการอบมีเกณฑ์แล้ว เรายังต้องกำหนดระดับด้วย อย่างในประเทศไทยออสเตรเลียมีถึง ๙ ระดับ แต่เรามีแค่ ๖ ระดับ และเราก็นำมาจำแนกเป็น ๔ ระดับ คือ ระดับต้น ระดับกลาง ๑ ระดับกลาง ๒ และระดับสูง ส่วนเกณฑ์ในการวัดภาษาฝรั่งเศสของเด็กไทยที่กำลังจะเข้ามหาวิทยาลัย ซึ่งตอนนี้ยังไม่มีข้อสอบที่เป็นมาตรฐานทั่วไป ต่างคนต่างออกในรอบรับตรง ซึ่งตรงนี้ได้นำมาวิเคราะห์ว่า ในเมื่อการเรียนมันมีบริบทที่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงห้ามมหาวิทยาลัยออกข้อสอบเอง แต่อนาคตโลกมันเปลี่ยนไป คงต้องเปลี่ยนแปลงข้อสอบเหมือนกัน อย่างในอดีตการวัดระดับนั้นวัดแค่หลักภาษาแค่นั้นเอง

แต่ปัจจุบันการวัดระดับนั้นต้องดูการสื่อสารว่าเรียนแล้วสามารถนำไปใช้ได้หรือไม่

ทางกระทรวงศึกษาได้ยกให้โรงเรียนมัธยมกว่า ๓๐๐ โรงเรียน เป็นโรงเรียนนำร่อง เนื่องจากสมัยนี้เทคโนโลยีมีความเจริญก้าวหน้าไปมาก ไม่ว่าจะเป็นทางด้านการเมือง วัฒนธรรม หรือด้านอื่น ๆ เพราะฉะนั้นเราต้องตามมันให้ทัน อย่างเรื่องของเศรษฐกิจไทย อย่างในปีที่ผ่านมาประเทศไทยมีปัญหาด้านการเมือง แต่ชาวต่างชาติก็ยังหลั่งไหลมาเที่ยวในบ้านเรา ทั้งนี้การเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ของโลกจะส่งผลกระทบต่อประเทศไทยอย่างแน่นอน อย่างในอีก ๕ ปี ประเทศไทยจะเดินเข้าสู่สังคมอาเซียน เพื่อการค้าธุรกิจที่ดีกว่าเดิม เพราะฉะนั้น การเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วขนาดนี้ มัน

จะเป็นไปไม่ได้เลย ถ้าการศึกษาไม่ได้รับการเปลี่ยนแปลงด้วย อย่างประเทศที่ติดกับประเทศไทย เขาพัฒนาไปมาก ไม่ว่าจะเป็น ลาว เวียดนาม มาเลเซีย การเปลี่ยนแปลงอย่างนี้เป็นเรื่องน่ากลัว ดังนั้นเราต้องเตรียมความพร้อมทางด้านการศึกษาตลอดเวลา เพื่อทัดเทียมกับภูมิภาคด้วยกัน ซึ่งสิ่งเหล่านี้อาจจะส่งผลกระทบต่อการลงทุนกับต่างประเทศด้วย อย่างเดียวที่จะสามารถเปลี่ยนคนไทยได้ก็คือ

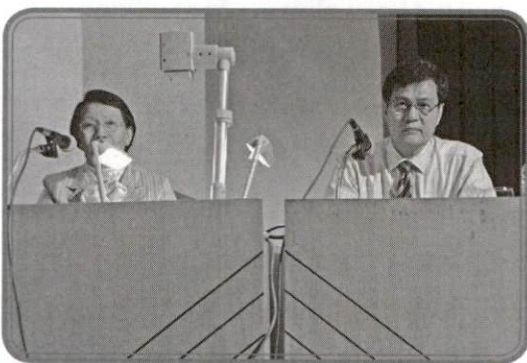

คุณภาพทางการศึกษา การรู้จักคิดปฏิบัติ ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน แก้ปัญหาด้วยตนเอง เป็นต้น ซึ่งรัฐบาลได้เข้ามาสนับสนุนกระทรวงในปัจจุบันอย่างเต็มที่ แต่สิ่งที่ไม่พร้อมก็คือ ครู หลักสูตร หรือสถานศึกษาที่เอื้อต่อการผลักดันคุณภาพ เป็นต้น ซึ่งเป็นเรื่องดีที่กระทรวงศึกษามุ่งไปที่ตัวเด็กโดยตรงในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา เพราะฉะนั้นจึงจำเป็นที่จะต้องแก้ไขสร้างคุณภาพให้กับนักเรียนสมัยใหม่มากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ต้องมีการสร้างสถานศึกษาให้มีคุณภาพ มีความพร้อม มีห้องปฏิบัติการ และยังมีการตั้งโรงเรียนประจำอำเภอ ซึ่งมีกว่า ๒,๗๐๐ แห่ง ที่มีคุณภาพ ซึ่งพัฒนาโรงเรียนที่อยู่ตามชนบท สามารถได้เรียนเหมือนโรงเรียนในเมืองทุกอย่าง ต่อไปนี้โรงเรียนดีสู่มาตรฐานสากลต้องปรับหลักสูตรให้เข้มข้นและยังมองว่าถ้านักเรียนได้เรียนสาระเพิ่มเติมที่นานาประเทศได้เรียนและปฏิบัติกันในเวลา ๓-๖ ปี เด็กก็น่าจะเปลี่ยนพฤติกรรมจากผู้รู้มาเป็นผู้รู้จักคิดปฏิบัติและเพิ่มความเป็นผู้นำมากยิ่งขึ้น และที่สำคัญถ้าเกิดว่าต้องมีการเจรจาธุรกิจทางการค้า เด็กไทยก็ต้องมีความรู้ในเรื่องของภาษาที่ ๒ เข้ามาช่วยในการสื่อสารทางการเจรจาธุรกิจการค้า ซึ่งความรู้เรื่องภาษาที่ ๒ มุ่งเน้นให้เด็กเรียนรู้เพื่อนำไปใช้ในการสื่อสารหรือทำการธุรกิจ

ต่าง ๆ ไม่นำไปทำข้อสอบอย่างเดียว พอหลังจากกระทรวงศึกษาได้ประกาศว่ามีการยกย่องเด็กไทยให้มีการใช้ภาษาเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการสื่อสาร ตรงนี้ถือเป็นเรื่องน่ายินดีที่ทางโรงเรียนได้เปิดภาษาเพิ่มขึ้นอีกหลายภาษา

การฝึกฝนให้นักเรียนมีพฤติกรรมเป็นผู้สืบค้น จะทำให้นักเรียนเป็นผู้ใฝ่รู้ตลอดเวลา เด็กก็อาจจะแปลงความรู้ตรงนี้เป็นผลงานอย่างมีเหตุผล และมีการส่งเสริมการทำงานเป็นทีม ยอมรับความคิดของผู้อื่น มีความคิดสร้างสรรค์ ถ้ามีการทำงานเป็นทีมได้ ตรงนี้ก็จะหมดปัญหาเรื่องความขัดแย้ง จะทำให้เด็กไทยเป็นเด็กไทยยุคใหม่ในอนาคต ทั้งนี้ต้องมีการเปลี่ยนแปลงการบริหารจัดการ เปลี่ยนสถานที่หรือครู ซึ่งครูยุคใหม่นั้นจะสอนแบบอดีตไม่ได้แล้ว เพราะหลาย ๆ อย่างเปลี่ยนไปแล้ว อีกอย่างมันอาจจะส่งผลกระทบต่อคุณภาพนักเรียนโดยตรง เนื่องจากเปลี่ยนแปลงการเรียนการสอน เพราะในยุคนี้เป็นยุคที่เทคโนโลยีกำลังเปลี่ยนแปลง ปฏิเสธไม่ได้ว่าเด็กนั่งหน้าคอมพิวเตอร์เป็นประจำเป็นเด็กไม่เก่ง ติดเกม เพราะฉะนั้นในห้องเรียนปัจจุบัน ก็ย่อมมีสื่อ ไอซีที มีภาพเคลื่อนไหวเพื่อให้เด็กได้ใช้และคิดวิเคราะห์ร่วมกัน ตรงนี้ก็จะทำให้เด็กสนใจมากยิ่งขึ้นและจะส่งผลกระทบต่อความสามารถและคุณภาพของนักเรียน เพราะฉะนั้นกระทรวงศึกษาจึงลงทุนการพัฒนาครู เพื่อเป็นการสร้างคุณภาพยกระดับครูในด้านความรู้ และการสอนเทียบเทียมนานาชาติ และยังต้องมีการจัดกายภาพให้เอื้อต่อความสุขของครู อีกทั้งยังต้องจัดให้

เกิดเป็นแหล่งเรียนรู้ให้เด็กได้ศึกษาตลอดเวลา ต้องมีการจัดบริการที่หลากหลาย จะทำให้เด็กทันโลกมากขึ้น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับผู้บริหารที่ต้องมาทำความเข้าใจในการพัฒนาหลักสูตร ในยุคนี้ยุคที่ทุกอย่างมีการเปลี่ยนแปลง การบริหารก็ต้องมีประสิทธิภาพด้วย การจัดการศึกษาจะกระทบกับระดับการศึกษาตอนนี้มีมากมาย ตราบใดที่หลักสูตรยังไม่มีประสิทธิภาพ เราก็จะไปสู่โรงเรียนนานาชาติไม่ได้ เพราะเด็กจะต้องเอาความรู้ที่จะนำไปใช้ในสาขาที่เด็กต้องการไม่ได้ เพราะฉะนั้นจึงมองว่าไม่ว่าหลักหรือจะเป็นการบริหาร จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการเปลี่ยนแปลง ทั้งนี้โรงเรียนนาร่องนี้จะเพิ่มเป็นโรงเรียนนานาชาติและโรงเรียนเอกชนอย่างอีกละ ๕๐๐ แห่ง เพื่อเพิ่มโอกาสและคุณภาพของเด็กไทยมากขึ้น ทั้งนี้ยังต้องมีการไปดูงานโรงเรียนชั้นนำของเวียดนามและสิงคโปร์ว่าเขามีหลักสูตรอย่างไร แล้วนำมาปรับใช้กับประเทศไทยในการยกระดับสู่มาตรฐานสากล

สำหรับโรงเรียนสู่มาตรฐานสากลต้องมีการเชื่อมโยงกับอาเซียน เพื่อมีศักยภาพในการแข่งขันซึ่งจะส่งผลต่อคุณภาพของเด็กไทยเพิ่มมากขึ้นด้วย จะมุ่งในวัตถุประสงค์ สามารถหาวิเคราะห์และสังเคราะห์ได้ มุ่งให้ผู้เรียนมีการ

พัฒนาเป็นพลโลกคือให้นักเรียนมีความรู้ระดับสากล มีความสำเร็จทางด้านวิชาการ ด้านการสัมฤทธิ์ผล การสื่อสาร สื่อดิจิทัลต่าง ๆ ความเชื่อมโยงไปสู่โลก เชื่อมโยงหลักสูตรการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ๒๕๕๑ ต้องมุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนทุกคนมีความรู้และเป็นพลเมืองดีของโลก มุ่งเน้นการพัฒนาเป็นเอกภาพ มีคุณธรรมความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล ให้มีความรักชาติในการเป็นพลเมืองไทย จะเห็นว่าปฏิญญาของ UNESCO ทุกประเทศมีหลักสูตรที่มุ่งเน้นเป้าหมายว่า Learn to know Learn to be Learn to do Learn to live together คือ เก่ง ดี มีสุขแล้วเชื่อมโยงต่อพลโลกด้วย

ทุกโรงเรียนมีจุดเน้นของการเรียนการสอนโดยใช้ภาษาอังกฤษและมีภาษาที่ ๒ ในมัธยมปลาย และเป็นสาระที่มุ่งเน้นให้ความรู้เชิงบูรณาการ มุ่งให้เกิดผลสัมฤทธิ์ปลายทางเป็นลักษณะของสหวิทยาการ เน้นทักษะการคิดวิเคราะห์ ทักษะการคิด มีขอบข่ายการเรียนรู้ที่เรียนมา ทุกวิชาที่มีอยู่แล้วในสถานศึกษาสามารถนำมาเป็นวิธีการเรียนรู้ได้หมดทุกกลุ่มสาระ วิชาที่เรียนแล้วเชื่อมโยงได้อย่างไร เด็กต้องมีการเรียบเรียงความคิดทางวิชาการ โดยมุ่งเน้นการใช้ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ และพัฒนาทักษะการเขียนรายงานการค้นคว้าอย่างอิสระ พัฒนาความคิดสร้างสรรค์และคิดเชิงวิเคราะห์ มีวิธีการสังสมปัญญาในการค้นคว้าหาความรู้อย่างอิสระ พัฒนาความคิดสร้างสรรค์และคิดเชิงวิเคราะห์อย่างมีประสิทธิภาพ วิชาโลกศึกษาต้องมีการเพิ่มพูนเนื้อหาสาระ มีความเข้าใจใน ๘ มิติ มุ่งเน้นให้เข้าใจเรื่องสิทธิ

มนุษย์ชน การขัดแย้งต่าง ๆ การพัฒนาที่ยั่งยืน รวมถึงค่านิยมต่าง ๆ วิชาเพิ่มเติมเพื่อความ เป็นสากลซึ่งจัดอยู่ในค่าของการพัฒนาผู้เรียน อยากให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากงานจริง วางแผน และมีการบริหารจากจิตอาสาของ ตัวเอง ปลุกฝังสร้างจิตสำนึกต่อผู้อื่น ซึ่ง เพิ่มเติมในเรื่องบูรณาการอีก ๑ การเรียนรู้ ซึ่ง ตรงนี้จะเห็นว่าเกิดได้ดีหรือไม่ ส่วนสำคัญ ต้องอยู่ที่การบริหารคุณภาพของโรงเรียน ซึ่ง โรงเรียนจะต้องมีข้อมูลเบื้องต้นในการพัฒนา โรงเรียนสู่มาตรฐานสากล โรงเรียนต้องมี แนวทางการพัฒนาและขับเคลื่อนการพัฒนา ตนเองตลอดเวลา เพื่อยกระดับและก้าวสู่ มาตรฐานสากล ต้องวัดวิเคราะห์บุคลากร จัด สื่อกาการเรียนรู้ไอซีทีและให้เกิดผลลัพธ์ของการ ดำเนินงานให้เห็นเด่นชัด จะต้องมีการคาดการณ์ จากสภาพแวดล้อมให้ดี สร้างยุทธศาสตร์และ สร้างคุณค่า พร้อมกับการออกแบบ และการขับเคลื่อนสู่มาตรฐานสากลตลอดเวลา ต้องเน้น กระบวนการจัดการศึกษาในโรงเรียน ทรัพยากร และมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเป็นเลิศ รวมถึงเชื่อมโยง ไอซีทีที่มีคุณภาพ มีการบริหารที่ได้คุณภาพตาม มาตรฐานสากล มีเครือข่ายศึกษานิเทศก์มา เชื่อมโยง เครือข่ายทรัพยากรต้องพอดีและทั่วถึง ต้องมุ่งเน้นหาวิธีการของมาตรฐานของ ครู และให้ครูมุ่งเน้นในการจัดสื่อการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนมากยิ่งขึ้น รวมทั้ง สพฐ. ต้องสนับสนุนเรื่องไอซีทีต่าง ๆ เพื่อเป็น หลักสูตรที่จะเทียบเคียงกับสากลได้ และ ในด้านของการดูแลช่วยเหลือจะต้องเชื่อมโยงสู่ ต่างประเทศได้ รวมถึงการวิจัยและพัฒนาต้อง เกิดขึ้นกับตัวผู้เรียน การดำเนินโครงการก็ได้

มีการปรับแผนกลยุทธ์ และเพื่อให้โรงเรียนเปิด เวทีสัมมนา เพื่อเรียนรู้ในการขับเคลื่อนเป็นผล สำเร็จ มีการสร้างเว็บไซต์โรงเรียนมาตรฐาน สากล สพฐ. จึงช่วยโรงเรียน และที่สำคัญ โรงเรียนที่มีการเรียนการสอน วิทย-คณิต เป็น ภาษาอังกฤษอยู่แล้ว เราจึงนำครูมาพัฒนา และมีการประสานจัดตั้งโรงเรียนเครือข่ายและ มีการส่งเสริมเครือข่าย ส่วนในการวัดผล ประเมินผลเครือข่าย โรงเรียนมาตรฐานสากล จะต้องมีการรายงานผลทุกปีถึงการขับเคลื่อน และความเคลื่อนไหว ซึ่งจะเกิดผลสำเร็จได้ก็ ขึ้นอยู่กับทุก ๆ คนที่ช่วยกันขับเคลื่อนโรงเรียน ไทยสู่มาตรฐานสากล”

นโยบายการเรียนการสอน ภาษาต่างประเทศในประเทศ ไทย

“ในปัจจุบันภาษาเป็นสิ่งที่ทุกคนต้องการ ที่จะหาความรู้ โดยเฉพาะช่วงแรกของประเทศไทย ภาษาอังกฤษเข้ามามีบทบาทในช่วงรัชกาล ที่ ๓ ส่วนภาษาฝรั่งเศสเข้ามาช่วงระหว่างรัชกาล ที่ ๔-๕ ซึ่งในอีก ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๘) นี้ ประชาคมอาเซียนจะรวมกันเป็นปีกำแพงและ เลือภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางที่เข้าใจง่ายใน การพูดคุยติดต่อ และหลาย ๆ ประเทศใน อาเซียนก็เคยเป็นประเทศราชของอังกฤษ และถ้าพูดถึงคะแนนเฉลี่ยของประเทศไทยใน วิชาภาษาอังกฤษจะอยู่ที่ร้อยละ ๓๐ กว่า ๆ ซึ่ง เป็นเรื่องที่น่าเป็นห่วง และถ้าปล่อยไว้อย่างนี้ ก็จะเป็นปัญหาของประเทศ สาเหตุตรงนี้คือการ เรียนการสอนของไทยจะเป็นแบบเรียนใน

ห้องเรียนแล้วก็เรียนตามวิชาโดยที่เด็กไม่ได้มี โอกาสเปิดโลกทัศน์ ทางแกก็คือ ต้องใช้การ เรียนการสอนแบบเดิม ๗๐% และอีก ๓๐% ให้เด็กได้เปิดโลกทัศน์โดยการเรียนรู้นอก ห้องเรียน แต่ถ้าเกิดว่าเรานำการเรียนการสอน แบบนี้ แน่หนว่าจะต้องส่งผลกระทบต่อ การวัดผลประเมินผล เพราะถ้าการเรียนการสอนมี การเปลี่ยนแปลง ความรู้เด็กก็เปลี่ยน ข้อสอบ ในการวัดความรู้ก็ต้องเปลี่ยนด้วย ก็ต้องไป แจ้งที่ สทศ. และเราจะต้องสร้างความเข้าใจกับ ระบบ Admission ส่วนในเรื่องของการวัดผล ประเมินภาษาอังกฤษในที่ประชุม กนป. ที่จะต้องผลักดันจาก ๓๐% ให้เป็น ๕๐% ซึ่งตรงนี้ การที่จะเน้นย้ำเรื่องภาษาอังกฤษนั้นเป็นสิ่งที่ดี ซึ่งมีความประสงค์ที่จะพัฒนาคุณภาพการเรียน การสอนเพื่อเพิ่มศักยภาพของเด็กไทยที่มี ระดับมาตรฐานเพื่อออกไปทำงานร่วมกับอาเซียน และมีความเป็นพลโลก มีการส่งเสริมการเรียน การสอนภาษาที่ ๒ และ ๓ เพื่อเปิดโลกทัศน์ อย่างชัดเจน บ่งบอกว่าเรามีการให้ความสำคัญ กับภาษาอังกฤษมากและลิ้มให้ความสำคัญกับ ภาษาอื่น ๆ ซึ่งอาจจะจะเป็นความรู้ที่สำคัญก็ เป็นได้”

การสอบวัดความรู้ภาษา ฝรั่งเศสตามมาตรฐาน ยุโรปบอบการศึกษาไทย

“การสอบวัดความรู้ทางภาษาฝรั่งเศสนั้น ได้เริ่มตั้งแต่ปี ๒๕๔๙ ได้มีการประชุมร่วมกับ อาจารย์มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ มหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์ และมหาวิทยาลัยนเรศวร เพื่อ ส่งเสริมการวัดความรู้สู่นักเรียนอย่างเต็มที่

และได้ขอทุนจากสำนักทูต จึงทำให้ครูจำนวน ๖ คน ไปศึกษาต่อที่ต่างประเทศ มีการอบรม ต่าง ๆ โดยการให้นักเรียนทดลองทำข้อสอบ จริง ๆ และให้ครูมีการอบรมตามมาตรฐาน สากลด้วย มีการสอบตามภาคต่าง ๆ ทั่วประเทศ ไทย และมีนักเรียนที่สอบผ่านกว่า ๘๙% เนื่องจากตรงนี้จะคัดเด็กที่มีเกรดเฉลี่ย ๓.๕ ขึ้น ไปมาสอบ และครั้งล่าสุดที่สอบนั้น มีผู้เข้าสอบ มากขึ้น และมีผู้ผ่านการสอบถึง ๘๗% ซึ่ง มีการพัฒนาขึ้นเป็นอย่างมาก ส่วนในเรื่องของ การจัดสอบนั้น ทางครูก็ต้องมีการเข้าใจขั้นตอน

การสอบเด็ก ซึ่งข้อมูลตรงนี้ครูจะต้องนำไปสอน นักเรียน เพื่อให้เด็กมีความพร้อมอย่าง เต็มที่ ซึ่งก่อนจะมาติวนักเรียนก็ต้องมีการพูด ถึงจุดประสงค์และความหมายก่อน เพื่อให้เด็ก เห็นความสำคัญ เพราะถ้าผ่านไปได้อะไรก็มีความ เป็นสากล เพราะข้อสอบนั้นมาจากฝรั่งเศส โดยตรงซึ่งมีผลต่อการสมัครงาน ส่วนในเรื่อง ของตัวข้อสอบนั้น มันก็เกี่ยวข้องกับชีวิต ประจำวัน แต่อาจจะเจาะลงลึกและชัดเจน มากขึ้น จึงนำข้อมูลตรงนี้ไปบอกนักเรียน รวมไปถึงบอกเทคนิคการทำข้อสอบทุกอย่าง เช่นเดียวกับทางด้านภาษาเยอรมัน ก็ส่งครูไป อบรมก่อนแล้วกลับมาเตรียมการเรียนการสอน

เพื่อให้เด็กได้ความรู้ และมีการแจ้งผลเรียบร้อย เหมือนกันแต่เรื่องดังกล่าวนี้ต้องใช้เวลามากทีเดียว แต่ตรงนี้ก็จะมีประโยชน์ที่ได้กับผู้สอน ก็จะทำให้ครูมีความรู้มากขึ้น และฝึกให้ครูมีความชำนาญมากขึ้น มีความเป็นสากลมากขึ้น แต่ประโยชน์ที่ได้รับต่อนักเรียนนั้นถือว่าได้โดยตรงเลยเพราะทำให้เด็กเกิดความภาคภูมิใจ แต่ที่ผ่านนี้ก็ต้องเป็นเด็กที่ตื่นตัวตลอดเวลา เพราะว่ามันมีองค์ประกอบหลาย ๆ อย่าง ทั้งกิจกรรมในโรงเรียน สอบปลายภาคบ้าง และสอบเข้ามหาวิทยาลัยด้วย แต่ทั้งนี้ก็เป็นผลดีแก่เด็กทั้งนั้น และมันก็เป็นความภาคภูมิใจของครูด้วย เพราะอย่างน้อยก็ได้สอนมาถูกทางแล้ว ที่สำคัญยิ่งไปกว่านั้นเด็กก็จะนำภาษาไปใช้ต่อด้วย อีกอย่างหน่วยคะแนนที่เราวัดนั้น ในด้านการพูด เราจะต้องนำภาษาไปสื่อสารได้ด้วย ทั้งนี้ในส่วนของการภาษาเยอรมันจะต้องเปลี่ยนแผนการเรียนการสอนและปรับหลักสูตรและทำให้เป็นมาตรฐานสากลมากยิ่งขึ้นด้วย ทั้งนี้ทั้งนั้นโรงเรียนต้องอำนวยความสะดวกอย่างเต็มที่ ส่วนเรื่องของการไปสอบนั้นนักเรียนก็ได้บอกค่าใช้จ่ายไปสอบเอง แต่บางโรงเรียนก็ใช้เงินอุดหนุนในการส่งนักเรียนไปสอบ แต่ทางภาษาเยอรมันจะมีค่าใช้จ่ายมากกว่าภาษาฝรั่งเศส ส่วนด้านการฝึกอบรมที่ฝรั่งเศสก็ต้องฝึกกันหนักพอสมควร ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการพูด มีการดูวิดีโอและต้องฝึกทุกทักษะ มีการฝึกการให้คะแนน การประเมินผลต่าง ๆ นับว่าเป็นการพัฒนาศักยภาพของครูมากเลย

ทีเดียว ส่วนปัญหาที่เกิดขึ้นในการฝึกอบรมคือความไม่พร้อมต่าง ๆ ของหัวข้อที่จะต้องไปสอบ ไปคุยกับเด็ก ดังนั้นเราจึงต้องหาวิธีการที่ดีกว่านี้ ตอนนี้ก็อยากให้เด็กตื่นตัวและมีความภาคภูมิใจ และเราก็อยากให้เด็กนั้นไปสอบกับชาวต่างชาติกับเจ้าของภาษาเอง เพื่อที่จะพัฒนาศักยภาพกันต่อไป ส่วนปัญหาด้านอื่น ๆ นั้น ก็คงจะเป็นการเรียนการสอนในส่วนของภูมิภาคที่ยังขาดความพร้อมในด้านต่าง ๆ เหมือนในกรุงเทพฯ ส่วนปัญหาที่เกิดขึ้นกับเด็กในปัจจุบันนั้น ส่วนหนึ่งเรามีการติวล่วงหน้าก่อนจะสอบ แล้วก็มีการติวเป็นขั้นตอน ตามทักษะ หลังจากนั้นก็ได้ไปตรวจสอบนักเรียนที่สอบไม่ผ่าน ก็พบว่านักเรียนได้ใช้ดินสอในการทำข้อสอบเพื่อร่างไว้ก่อนแล้วลบเขียนใหม่กับปากกาไม่ทัน นี่คือจุดบกพร่องที่เราต้องแก้ไข การเรียนการสอนแบบนี้ส่งผลกระทบทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมมากขึ้นทั้งครูและนักเรียน ซึ่งทั้งนี้ทำให้เด็กมีแรงบันดาลใจ มีความกระตือรือร้นในการที่จะตั้งใจเรียนมากขึ้น อีกทั้งการเรียนการสอนนั้นก็จะมีส่วนอื่นมาใส่ในการเรียนการสอน มีสื่อต่าง ๆ มาให้นักเรียนดูในห้องและมีเทคนิคในการสอนด้วย การเรียนการสอนแบบนี้ไม่ใช่สอนเพื่อให้เด็กนำไปสอบเข้ามหาวิทยาลัย แต่สอบเพื่อเอาความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน แล้วผลการสอบออกมาก็อยู่ในเกณฑ์ที่ดี ทั้งนี้ก็น่าจะเป็นข้อยืนยันได้ว่านักเรียนของเรามีคุณภาพพอสมควร การันตีการสอบ Admission ได้”

รองศาสตราจารย์ คุณหญิงวงจันทร์ พินัยนิติศาสตร์
มอบของที่ระลึกแก่ศาสตราจารย์เกียรติคุณ
คุณหญิงไขศรี ศรีอรุณ

รองศาสตราจารย์ ดร.ธิดา บุญธรรม
มอบของที่ระลึกแก่ศาสตราจารย์
ดร.มณฑล สงวนเสริมศรี

รองศาสตราจารย์ คุณหญิงวงจันทร์ พินัยนิติศาสตร์
มอบของที่ระลึกแก่ศาสตราจารย์พิเศษ
ธงทอง จันทรางศุ

รองศาสตราจารย์ คุณหญิงวงจันทร์ พินัยนิติศาสตร์
มอบของที่ระลึกแก่ผู้ช่วยศาสตราจารย์
ดวงใจ อัมระपाल